ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເລກທີ 04 /ທຫລ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 04 JAN 2019

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (FX Options)

– ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 47/ສພຊ, ລົງວັນທີ 19 ມິຖຸນາ 2018;
– ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານທຸລະກິດ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26 ທັນວາ 2006;
– ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ສະບັບເລກທີ 55/ສພຊ, ລົງວັນທີ 22 ທັນວາ 2014.
– ອີງຕາມການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການນໍາສະເໜີຂອງກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ.

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ກໍານົດຫຼັກການ, ກົນໄກ ແລະ ເງື່ອນໄຂພື້ນຖານໃນການດໍາເນີນທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 2 ອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້;

1. "FX Options" ຫຍໍ້ມາຈາກ Foreign Exchange Options ໝາຍເຖິງ ສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ;
2. "ຝ່າຍຊື້" ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ສະເໜີຂໍຊື້ສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈາກຝ່າຍຂາຍ;
3. "ຝ່າຍຂາຍ" ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຂາຍສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ແກ່ຝ່າຍຊື້;
4. "ອັດຕາໃຊ້ສິດ" ໝາຍເຖິງອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ຈະຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນອະນາຄົດ, ຊຶ່ງຝ່າຍຂາຍຈະເປັນຜູ້ກໍານົດອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ຈະໃຊ້ສິດດັ່ງກ່າວ;
5. "ລາຄາຊື້ສິດ" ໝາຍເຖິງຄ່າ Option Premium ໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຊຶ່ງຝ່າຍຂາຍຈະເປັນຜູ້ກໍານົດລາຄາຊື້ສິດດັ່ງກ່າວໃນມື້ເຮັດສັນຍາ;
6. "ທະນາຄານທຸລະກິດ" ໝາຍເຖິງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສາຂາທະນາຄານທຸລະກິດຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ໃນ ສປປ ລາວ;

7. “ສະຖາບັນການເງິນ” ໝາຍເຖິງສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກທີ່ດໍາເນີນທຸລະກໍາທາງການເງິນ ຊຶ່ງມີທັງສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກທີ່ຮັບຝາກເງິນ, ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກບໍ່ຮັບຝາກເງິນ ແລະ ໂຄງການການເງິນຈຸລະພາກ;
8. “ລູກຄ້າທົ່ວໄປ” ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນອື່ນທີ່ເປັນຄົນລາວ ຫຼື ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຈົດທະບຽນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
9. “ສະກຸນເງິນທີ່ອ້າງອີງ” ໝາຍເຖິງສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ;
10. “FX Call Option” ໝາຍເຖິງ ສັນຍາທີ່ຝ່າຍຊື້ຕົກລົງເຮັດສັນຍາສິດໃນການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນອະນາຄົດນໍາຝ່າຍຂາຍ, ສ່ວນຝ່າຍຂາຍຕົກລົງເຮັດສັນຍາຂາຍສິດໃນການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ຝ່າຍຊື້ ໂດຍໃນສັນຍາຕ້ອງໄດ້ລະບຸສະກຸນເງິນທີ່ອ້າງອີງ, ຈໍານວນເງິນ, ອັດຕາໃຊ້ສິດ, ໄລຍະເວລາ, ມື້ເຮັດສັນຍາ, ມື້ຄົບກໍານົດຂອງສັນຍາ, ລາຄາຊື້ສິດໃນມື້ເຮັດສັນຍາ ແລະ ອື່ນໆ;
11. “FX Put Option” ໝາຍເຖິງ ສັນຍາທີ່ຝ່າຍຊື້ຕົກລົງເຮັດສັນຍາສິດໃນການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນອະນາຄົດນໍາຝ່າຍຂາຍ, ສ່ວນຝ່າຍຂາຍຕົກລົງເຮັດສັນຍາຂາຍສິດໃນການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ຝ່າຍຊື້ ໂດຍໃນສັນຍາຕ້ອງໄດ້ລະບຸສະກຸນເງິນທີ່ອ້າງອີງ, ຈໍານວນເງິນ, ອັດຕາໃຊ້ສິດ, ໄລຍະເວລາ, ມື້ເຮັດສັນຍາ, ມື້ຄົບກໍານົດຂອງສັນຍາ ແລະ ລາຄາຊື້ສິດໃນມື້ເຮັດສັນຍາ;
12. “ຕະຫຼາດລະຫວ່າງທະນາຄານ” ໝາຍເຖິງຕະຫຼາດຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດດ້ວຍກັນທີ່ເປັນສະມາຊິກຢູ່ໃນຕະຫຼາດລະຫວ່າງທະນາຄານ;
13. “ຕະຫຼາດທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ (Over The Counter : OTC)” ໝາຍເຖິງຕະຫຼາດທີ່ມີການຕົກລົງຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໂດຍບໍ່ຜ່ານຕົວແທນຊື້-ຂາຍ.

ມາດຕາ 3 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ດໍາເນີນທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2
ສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 4 ສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (FX Options) ແມ່ນສັນຍາລະຫວ່າງບຸກຄົນ 2 ຝ່າຍ ຄື ຝ່າຍຊື້ ແລະ ຝ່າຍຂາຍ, ໂດຍຝ່າຍຂາຍຈະໃຫ້ສິດແກ່ຝ່າຍຊື້ໃນການແລກປ່ຽນເງິນກີບກັບສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ໃຊ້ອ້າງອີງ ຊຶ່ງຈະມີການສົ່ງມອບກັນໃນອະນາຄົດຕາມຈໍານວນເງິນ, ໄລຍະເວລາ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນ ຫຼື ເອີ້ນວ່າ ອັດຕາໃຊ້ສິດ ທີ່ກໍານົດໄວ້ລ່ວງໜ້າໃນມື້ເຮັດສັນຍາ.

ຝ່າຍຊື້ສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈະບໍ່ມີພັນທະຜູກພັນ, ສາມາດເລືອກທີ່ຈະໃຊ້ສິດ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສິດຕາມສັນຍາກໍໄດ້, ແຕ່ສໍາລັບຝ່າຍຂາຍມີພັນທະທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມສັນຍາຫາກຝ່າຍຊື້ເລືອກທີ່ຈະໃຊ້ສິດ ຊຶ່ງຝ່າຍຂາຍບໍ່ມີສິດຍົກເລີກການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວໄດ້. ສະນັ້ນ, ເພື່ອແລກກັບການໃຊ້

ສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວ ຝ່າຍຊື້ຈະຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍເງິນຄ່າຊື້ສິດ ຫຼື ທີ່ຮຽກວ່າຄ່າ "Option Premium" ເພື່ອຄໍ້າປະກັນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ຝ່າຍຂາຍສັນຍາສິດໃນມື້ທີ່ເຮັດສັນຍາ.

ມາດຕາ 5 ປະເພດຂອງສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ມີ 2 ປະເພດຄື:

- ສັນຍາສິດໃນການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (FX Call Option)
- ສັນຍາສິດໃນການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (FX Put Option)

ມາດຕາ 6 ສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ລະຫວ່າງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວກັບທະນາຄານທຸລະກິດ ສາມາດເຮັດໄດ້ 2 ສະກຸນເງິນຄື: ເງິນໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ເງິນບາດ, ແຕ່ຕ້ອງເຮັດຜ່ານສະກຸນເງິນກີບທຸກທຸລະກຳ;
2. ການດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດດ້ວຍກັນ ຫຼື ລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດກັບສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ລູກຄ້າທົ່ວໄປ ສາມາດເຮັດໄດ້ຫຼາຍສະກຸນເງິນ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນສະກຸນເງິນເອີໂຣ, ປອນ, ເຢັນ, ຢວນ ແລະ ສະກຸນເງິນອື່ນໆ) ແລ້ວແຕ່ດຸນພິນິດ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງຂອງທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ເປັນຄູ່ສັນຍາເອງ, ແຕ່ຕ້ອງເຮັດຜ່ານສະກຸນເງິນກີບທຸກທຸລະກຳ.

ມາດຕາ 7 ວົງເງິນທີ່ຈະໃຊ້ສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ການດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີວົງເງິນດັ່ງນີ້:

- ກໍລະນີທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບທະນາຄານທຸລະກິດ
  1. ກໍລະນີເຮັດສັນຍາສິດໃນການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ
     + ສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດ: ວົງເງິນສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 300.000 ໂດລາສະຫະລັດ ຕໍ່ທຸລະກຳ ຫຼື ຕາມການອະນຸມັດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
     + ສະກຸນເງິນບາດ: ວົງເງິນສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 10.000.000 ບາດ ຕໍ່ທຸລະກຳ ຫຼື ຕາມການອະນຸມັດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ .
  2. ກໍລະນີເຮັດສັນຍາສິດໃນການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ
     + ສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດ: ວົງເງິນຂັ້ນຕໍ່າສຸດ ແມ່ນ 10.000 ໂດລາສະຫະລັດ ຕໍ່ທຸລະກຳ ຫຼື ຕາມການອະນຸມັດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
     + ສະກຸນເງິນບາດ: ວົງເງິນຂັ້ນຕໍ່າສຸດ ແມ່ນ 300.000 ບາດ ຕໍ່ທຸລະກຳ ຫຼື ຕາມການອະນຸມັດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
- ກໍລະນີທະນາຄານທຸລະກິດກັບລູກຄ້າ: ການກຳນົດວົງເງິນຂອງແຕ່ລະສະກຸນເງິນແລ້ວແຕ່ການຕົກລົງຂອງຝ່າຍຊື້ ແລະ ຝ່າຍຂາຍ.

ມາດຕາ 8 ໄລຍະເວລາຂອງສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

- ກໍລະນີທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບທະນາຄານທຸລະກິດ: ການດໍາເນີນທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໄລຍະເວລາຂອງສັນຍາ ແມ່ນ 7 ວັນ ຫາ 1 ປີ ແລ້ວແຕ່ການຕົກລົງຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ຄູ່ສັນຍາ.
- ກໍລະນີທະນາຄານທຸລະກິດກັບທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ກັບລູກຄ້າ: ການດໍາເນີນທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດແມ່ນແລ້ວແຕ່ການຕົກລົງຂອງສອງຝ່າຍ.

ໝວດທີ 3
ກົນໄກການເຮັດສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 9 ກົນໄກການເຮັດສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

- ສໍາລັບການເຮັດທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບທະນາຄານທຸລະກິດນັ້ນ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະມີຖານະເປັນຝ່າຍຂາຍ, ສ່ວນທະນາຄານທຸລະກິດຈະມີຖານະເປັນພຽງຝ່າຍຊື້ເທົ່ານັ້ນ;
- ໃນຕະຫຼາດລະຫວ່າງທະນາຄານ: ການເຮັດທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດດ້ວຍກັນທີ່ເປັນສະມາຊິກຢູ່ໃນຕະຫຼາດລະຫວ່າງທະນາຄານນັ້ນ, ທະນາຄານທຸລະກິດໜຶ່ງໆມີຖານະເປັນໄດ້ທັງຝ່າຍຊື້ ແລະ ຝ່າຍຂາຍສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວ;
- ໃນຕະຫຼາດທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ: ການເຮັດທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດກັບສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ລູກຄ້າທົ່ວໄປ, ທະນາຄານທຸລະກິດຈະມີຖານະເປັນຝ່າຍຂາຍສັນຍາສິດ, ສ່ວນສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ລູກຄ້າທົ່ວໄປຈະມີຖານະເປັນແຕ່ຝ່າຍຊື້ສັນຍາສິດເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງສາມາດຊື້ໄດ້ທັງສິດໃນການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (FX Call Opiton) ແລະ ສິດໃນການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (FX Put Opiton).

ມາດຕາ 10 ເງື່ອນໄຂໃນການດໍາເນີນທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະດໍາເນີນທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ການດໍາເນີນທຸລະກໍາແມ່ນມີເປົ້າໝາຍເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງຈາກອັດຕາແລກປ່ຽນ ຫຼື ບໍລິຫານສະພາບຄ່ອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດເທົ່ານັ້ນ;
2. ຕ້ອງມີຄວາມພ້ອມທາງດ້ານແຫຼ່ງເງິນທຶນທັງສະກຸນເງິນກີບ ແລະ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ຈະນໍາໃຊ້ເພື່ອດໍາເນີນທຸລະກໍາດັ່ງກ່າວຢ່າງພຽງພໍ;
3. ການດໍາເນີນທຸລະກິດຕ້ອງມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຢູ່ບົນພື້ນຖານລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ຕ້ອງມີອຸປະກອນເຄື່ອງມື ຫຼື ໂປຼແກຼມຮອງຮັບການດໍາເນີນທຸລະກໍາດັ່ງກ່າວຕາມທີ່ ທຫລ ກໍານົດໃຫ້ນໍາໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

5. ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າທະນາຄານທຸລະກິດຕົນເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ດຳເນີນທຸລະກຳດັ່ງກ່າວຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ;
6. ການດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນຕະຫຼາດທີ່ບໍ່ເປັນທາງການນັ້ນ ທະນາຄານທຸລະກິດຕ້ອງມີລະບຽບການເປັນອັນສະເພາະຂອງທະນາຄານຕົນເອງເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ບົນພື້ນຖານລະບຽບທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ສະບັບເລກທີ 55/ສພຊ, ລົງວັນທີ 22 ທັນວາ 2014 ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຊຶ່ງລະບຽບສະເພາະກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ທະນາຄານທຸລະກິດສ້າງຂຶ້ນນັ້ນຕ້ອງຜ່ານການເຫັນດີຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 11 ການກຳນົດອັດຕາໃຊ້ສິດ (Strike rate)

ກໍລະນີທະນາຄານທຸລະກິດເຮັດທຸລະກຳກັບທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ອັດຕາໃຊ້ສິດໃນການເຮັດທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແມ່ນ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະເປັນຜູ້ກຳນົດ;

ກໍລະນີທະນາຄານທຸລະກິດເຮັດທຸລະກຳກັບທະນາຄານທຸລະກິດດ້ວຍກັນທີ່ເປັນສະມາຊິກຢູ່ໃນຕະຫຼາດລະຫວ່າງທະນາຄານ ແມ່ນທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ມີຖານະເປັນຝ່າຍຂາຍສິດຈະເປັນຜູ້ກຳນົດອັດຕາໃຊ້ສິດດັ່ງກ່າວ;

ກໍລະນີທະນາຄານທຸລະກິດເຮັດທຸລະກຳກັບສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ລູກຄ້າທົ່ວໄປຢູ່ໃນຕະຫຼາດທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ, ອັດຕາໃຊ້ສິດດັ່ງກ່າວແມ່ນທະນາຄານທຸລະກິດຈະເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 12 ການກຳນົດລາຄາຊື້ສິດ (Option Premium)

ກໍລະນີທະນາຄານທຸລະກິດເຮັດທຸລະກຳກັບທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ລາຄາໃຊ້ສິດໃນການເຮັດທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແມ່ນ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະເປັນຜູ້ກຳນົດ;

ສ່ວນກໍລະນີທະນາຄານທຸລະກິດເຮັດທຸລະກຳກັບທະນາຄານທຸລະກິດດ້ວຍກັນທີ່ເປັນສະມາຊິກຢູ່ໃນຕະຫຼາດລະຫວ່າງທະນາຄານ ແມ່ນທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ມີຖານະເປັນຝ່າຍຂາຍສິດຈະເປັນຜູ້ກຳນົດລາຄາຊື້ສິດດັ່ງກ່າວບົນພື້ນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງຄູ່ສັນຍາ;

ສຳລັບກໍລະນີທະນາຄານທຸລະກິດເຮັດທຸລະກຳກັບສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ລູກຄ້າທົ່ວໄປຢູ່ໃນຕະຫຼາດທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ, ລາຄາຊື້ສິດດັ່ງກ່າວແມ່ນທະນາຄານທຸລະກິດຈະເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 13 ຄ່າທຳນຽມການດຳເນີນທຸລະກຳ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະຄິດໄລ່ຄ່າທຳນຽມໃນການດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດນຳທະນາຄານທຸລະກິດໃນແຕ່ລະຄັ້ງຕາມອັດຕາທີ່ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳນົດອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

ກໍລະນີເຮັດທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດ ກັບທະນາຄານທຸລະກິດດ້ວຍກັນ ຫຼື ລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດກັບສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ລູກຄ້າທົ່ວໄປ ຄ່າທຳນຽມແມ່ນ ທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ມີຖານະເປັນຝ່າຍຂາຍສິດເປັນຜູ້ກຳນົດ, ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 0,025% ຂອງວົງເງິນທີ່ສະເໜີຊື້ ຫຼື ຂາຍຕໍ່ທຸລະກຳ ໂດຍການເກັບຄ່າທຳນຽມດັ່ງກ່າວຕ້ອງລະບຸຢ່າງຈະແຈ້ງໃສ່ໃນສັນຍາ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ຄູ່ສັນຍາຮັບຮູ້ພັນທະດັ່ງກ່າວກ່ອນຕົກລົງເຮັດສັນຍາ.

ມາດຕາ 14 ການຊໍາລະເງິນຊື້ສິດ ແລະ ເງິນຄ່າທໍານຽມ

ພາຍຫຼັງທີ່ຝ່າຍຊື້ ແລະ ຝ່າຍຂາຍຕົກລົງເຮັດສັນຍາກັນແລ້ວ, ຝ່າຍຊື້ຕ້ອງໄດ້ຊໍາລະເງິນເພື່ອຊື້ສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄ່າທໍານຽມດໍາເນີນທຸລະກໍາ (ຖ້າມີ) ໃຫ້ແກ່ຝ່າຍຂາຍສິດໃນມື້ເຮັດສັນຍາຕາມລາຄາຊື້ສິດທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ. ສໍາລັບຄ່າທໍານຽມຕ້ອງຊໍາລະເປັນສະກຸນເງິນກີບຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງກົມບໍລິການທະນາຄານ ຫຼື ທະນາຄານທຸລະກິດ ກໍານົດອອກໃນມື້ເຮັດສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີຊໍາລະເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຖ້າເປັນທຸລະກໍາທີ່ເຮັດລະຫວ່າງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບທະນາຄານທຸລະກິດ ແມ່ນໃຫ້ນໍາໃຊ້ອັດຕາແລກປ່ຽນທັນທີ (Spot rate) ຂອງກົມບໍລິການທະນາຄານໃນມື້ເຮັດສັນຍາ ແລະ ຖ້າເປັນທຸລະກໍາລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດກັບທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ລູກຄ້າທົ່ວໄປ ແມ່ນໃຫ້ນໍາໃຊ້ອັດຕາແລກປ່ຽນທັນທີ (Spot rate) ໃນມື້ເຮັດສັນຍາຂອງທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ເປັນຝ່າຍຂາຍສິດມາກໍານົດ.

ມາດຕາ 15 ການຊໍາລະສະສາງ

ກໍລະນີທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເຮັດທຸລະກໍາກັບທະນາຄານທຸລະກິດ: ການຊໍາລະສະສາງແມ່ນຈະເຮັດຜ່ານການຕັດບັນຊີເງິນຝາກກະແສລາຍວັນຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ເປີດໄວ້ຢູ່ກົມບໍລິການທະນາຄານ;

ກໍລະນີທະນາຄານທຸລະກິດດໍາເນີນທຸລະກໍາໃນຕະຫຼາດຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານ (Interbank): ການຊໍາລະສະສາງແມ່ນຈະເຮັດຜ່ານການຕັດບັນຊີເງິນຝາກຂອງທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຝາກໄວ້ຢູ່ກົມບໍລິການທະນາຄານພາຍໃນມື້ຄົບກໍານົດ.

ກໍລະນີທະນາຄານທຸລະກິດດໍາເນີນທຸລະກໍານໍາສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ລູກຄ້າທົ່ວໄປ ການຊໍາລະສະສາງແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບເງື່ອນໄຂທີ່ທະນາຄານທຸລະກິດເປັນຜູ້ກໍານົດເອງ.

ມາດຕາ 16 ລະບອບການລາຍງານ

ທະນາຄານທຸລະກິດຕ້ອງລາຍງານຂໍ້ມູນທຸກໆການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ກົມບໍລິການທະນາຄານ) ຊາບເປັນປະຈໍາວັນ, ອາທິດ, ເດືອນ ແລະ ປີຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ກົມບໍລິການທະນາຄານ ຕ້ອງລາຍງານການເຮັດທຸລະກໍາສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດກັບບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ໃຫ້ຄະນະຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ ຊາບເປັນປະຈໍາວັນ, ອາທິດ, ເດືອນ ແລະ ປີ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 17 ຂໍ້ຫ້າມໃນການເຮັດສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

- ການກໍານົດອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງທະນາຄານທຸລະກິດບໍ່ໃຫ້ເກີນຂອບທີ່ ທຫລ ກໍານົດ;
- ຫ້າມທະນາຄານທຸລະກິດຍົກເລີກການເຮັດທຸລະກໍາສັນຍາສິດທີ່ໄດ້ມີການຕົກລົງ ແລະ ເຫັນດີແລ້ວ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍເກີນ 2 ຄັ້ງ;
- ຫ້າມທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມພ້ອມທາງດ້ານແຫຼ່ງເງິນທຶນເຂົ້າເຮັດສັນຍາສິດ;
- ຫ້າມທະນາຄານທຸລະກິດເຮັດສັນຍາສິດເພື່ອປັ່ນປ່ວນຕະຫຼາດຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 18 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດສັນຍາ

ທະນາຄານທຸລະກິດເຮັດທຸລະກຳກັບທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລ້ວບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາຈະຖືກມາດຕະການປັບໃໝດັ່ງນີ້:

1) ກໍລະນີດັດແກ້ ຫຼື ຍົກເລີກສັນຍາ:

ພາຍຫຼັງເຮັດສັນຍາແລ້ວ ຫາກທະນາຄານທຸລະກິດມີຈຸດປະສົງຢາກດັດແກ້ ຫຼື ຍົກເລີກສັນຍາກ່ອນກຳນົດຈະຖືກດຳເນີນການປັບໃໝດັ່ງນີ້:

– ດັດແກ້ສັນຍາຖ້າເຫັນດີໃນຄູ່ສັນຍາກໍສາມາດປະຕິບັດໄດ້, ຖ້າຫາກຄູ່ສັນຍາຫາກບໍ່ເຫັນດີຕ້ອງມີການປັບໃໝຄື: ຈຳນວນເງິນປັບໃໝ ເທົ່າກັບ ຈຳນວນເງິນທີ່ຜິດນັດໃນສັນຍາ ຄູນ ສ່ວນຕ່າງອັດຕາແລກປ່ຽນຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາດັ່ງກ່າວທຽບໃສ່ອັດຕາແລກປ່ຽນປະຈຸບັນຂອງຝ່າຍທີ່ປະຕິບັດສັນຍາ (ອັດຕາດັ່ງກ່າວຕ້ອງຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳນົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ);

– ຍົກເລີກສັນຍາຈະຖືກປັບໃໝຄື: ຈຳນວນເງິນປັບໃໝ ເທົ່າກັບ ຈຳນວນເງິນທີ່ຜິດນັດໃນສັນຍາ ຄູນອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ໄລຍະດຽວກັນ ຫຼື ຊ່ວງໄຕມາດດຽວກັນ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳນົດອອກແຕ່ລະໄລຍະ ຄູນຈຳນວນມື້ຜິດນັດ ແລະ ຫານດ້ວຍ 365 ວັນ.

2) ກໍລະນີຜິດນັດການຊຳລະເງິນ ຈະຖືກປັບໃໝດັ່ງນີ້:

– ສຳລັບເງິນສະກຸນກີບ:

- ຊຳລະຊ້າພາຍໃນ 7 ວັນ ຈະຖືກປັບໃໝຄື: ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ໄລຍະສັ້ນ 7 ວັນຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄູນ 150% ຄູນຈຳນວນເງິນກີບທີ່ຕ້ອງຊຳລະ ຄູນ ຈຳນວນມື້ທີ່ຜິດນັດ ແລະ ຫານ 360 ວັນ;
- ຊຳລະຊ້າເກີນ 7 ວັນ ຈະຖືກປັບໃໝຄື: ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ໄລຍະສັ້ນເກີນ 7 ວັນຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄູນ 180% ຄູນໃຫ້ຈຳນວນເງິນກີບທີ່ຕ້ອງຊຳລະ ຄູນ ຈຳນວນມື້ທີ່ຜິດນັດ ແລະ ຫານ 360 ວັນ;
- ການຄິດໄລ່ຈຳນວນມື້ຜິດນັດ ແມ່ນໃຫ້ຖືເອົາ 15:00 ໂມງເປັນເວລາສຸດທ້າຍໃນການຊຳລະ; ການຊຳລະພາຍຫຼັງ 15:00 ໂມງ ໃຫ້ຖືເປັນມື້ໃໝ່.

– ສຳລັບສະກຸນເງິນໂດລາ: ຈະຖືກປັບໃໝຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ 1 ປີ ສະເລ່ຍທົ່ວລະບົບທະນາຄານທຸລະກິດ ສະກຸນເງິນໂດລາ ໃນແຕ່ລະໄລຍະຄື:

- ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ 1 ປີ ສະເລ່ຍທົ່ວລະບົບທະນາຄານທຸລະກິດ ຄູນ ຈຳນວນເງິນໂດລາທີ່ຕ້ອງຊຳລະ ຄູນ ຈຳນວນມື້ທີ່ຜິດນັດ ແລະ ຫານ 360 ວັນ;
- ການຄິດໄລ່ຈຳນວນມື້ທີ່ຜິດນັດ ແມ່ນໃຫ້ຖືເອົາ 15:00 ໂມງ ເປັນເວລາສຸດທ້າຍໃນການຊຳລະ; ການຊຳລະພາຍຫຼັງ 15:00 ໂມງ ໃຫ້ຖືເປັນມື້ໃໝ່.

– ສຳລັບສະກຸນເງິນບາດ: ຈະຖືກປັບໃໝໃນອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ 1 ປີ ສະເລ່ຍທົ່ວລະບົບທະນາຄານທຸລະກິດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະຄື:

- ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ 1 ປີ ສະເລ່ຍທົ່ວລະບົບທະນາຄານທຸລະກິດ ຄູນ ຈຳນວນເງິນບາດທີ່ຕ້ອງຊຳລະ ຄູນ ຈຳນວນມື້ທີ່ຜິດນັດ ແລະ ຫານ 360 ວັນ;

- ການຄິດໄລ່ຈຳນວນມື້ທີ່ຜິດນັດ ແມ່ນໃຫ້ຖືເອົາ 15:00 ໂມງເປັນເວລາສຸດທ້າຍໃນການຊຳລະ; ການສົ່ງມອບພາຍຫຼັງ 15:00 ໂມງ ໃຫ້ຖືເປັນມື້ໃໝ່.

ສຳລັບທະນາຄານທຸລະກິດເຮັດທຸລະກຳກັບທະນາຄານທຸລະກິດດ້ວຍກັນໂດຍຜ່ານໂປຼແກຼມຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານ, ຫາກຝ່າຍຊື້ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາຈະຖືກຝ່າຍຂາຍທີ່ເປັນຄູ່ສັນຍາປັບໄໝດັ່ງນີ້:

1) ກໍລະນີດັດແກ້ ຫຼື ຍົກເລີກສັນຍາ: ພາຍຫຼັງທີ່ຕົກລົງເຮັດສັນຍາແລ້ວ ຫາກຝ່າຍຊື້ຕ້ອງການດັດແກ້ ຫຼື ຍົກເລີກສັນຍາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຄູ່ສັນຍາ, ຈະຖືກປັບໄໝເປັນເງິນຈຳນວນ ແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 10.000.000 ກີບ;
2) ກໍລະນີຜິດນັດການຊຳລະເງິນ ຈະຖືກປັບໄໝດັ່ງນີ້:

   ອັດຕາປັບໄໝ ≤ (ອັດຕາດອກເບ້ຍໃນສັນຍາ x 150%)

   ເງິນປັບໄໝ = ((ຈຳນວນເງິນຜິດນັດໃນສັນຍາ x ຈຳນວນວັນຜິດນັດ) x ອັດຕາປັບໄໝ)/360 ວັນ

ສ່ວນທະນາຄານທຸລະກິດເຮັດທຸລະກຳກັບສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ລູກຄ້າທົ່ວໄປ, ທະນາຄານທຸລະກິດສາມາດປັບໄໝລູກຄ້າທີ່ລະເມີດສັນຍາໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ມີການກຳນົດມາດຕະການປັບໄໝໃນສັນຍາດັ່ງກ່າວ, ໂດຍການປັບໄໝແມ່ນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບທີ່ທະນາຄານທຸລະກິດກຳນົດອອກ, ຊຶ່ງອັດຕາການປັບໄໝສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 150% ຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ສ່ວນການປັບໄໝແມ່ນປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1) ກໍລະນີດັດແກ້ ຫຼື ຍົກເລີກສັນຍາ: ທະນາຄານທຸລະກິດສາມາດປັບໄໝເປັນເງິນຈຳນວນ ແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 10.000.000 ກີບ;
2) ກໍລະນີຜິດນັດການຊຳລະເງິນ: ທະນາຄານທຸລະກິດສາມາດປັບໄໝໂດຍອີງໃສ່ວິທີການຄິດໄລ່ດັ່ງນີ້:

   ອັດຕາປັບໄໝ ≤ (ອັດຕາດອກເບ້ຍໃນສັນຍາ x 150%)

   ເງິນປັບໄໝ = ((ຈຳນວນເງິນຄ້າງຊຳລະ x ຈຳນວນວັນຄ້າງຊຳລະ) x ອັດຕາປັບໄໝ)/360 ວັນ

ໝວດທີ 4
ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ມາດຕາ 19 ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາມີດັ່ງນີ້:

– ເປັນເຈົ້າການໃນການຄົ້ນຄ້ວາ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ລະບຽບສະບັບນີ້ ແລະ ບັນດາລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຮັດທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ;
– ຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;

- ຕິດຕາມ, ເກັບກຳການດຳເນີນທຸລະກຳດັ່ງກ່າວຂອງທະນາຄານທຸລະກິດກັບລູກຄ້າ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບ ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ທະນາຄານທຸລະກິດດ້ວຍກັນ ເພື່ອເປັນຖານຂໍ້ມູນໃນການປັບປຸງນິຕິກຳທີ່ຕິດພັນໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 20 ກົມບໍລິການທະນາຄານ

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກົມບໍລິການທະນາຄານມີດັ່ງນີ້:

- ອອກບົດແນະນຳກ່ຽວກັບການເຮັດທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ແກ່ທະນາຄານທຸລະກິດເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
- ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄ້ວາຂໍ້ສະເໜີເຮັດທຸລະກຳ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດກັບບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດໃນຖານະເປັນຜູ້ດັດສົມແຫຼ່ງສຸດທ້າຍ;
- ຕິດຕາມ, ເກັບກຳ ແລະ ລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງທະນາຄານທຸລະກິດກັບທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດໃນຕະຫຼາດລະຫວ່າງທະນາຄານ (Interbank) ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຄະນະຜູ້ອຳນວຍການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາຊາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 21 ກົມຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດ

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກົມຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດມີດັ່ງນີ້:

- ເປັນເຈົ້າການໃນການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ທະນາຄານທຸລະກິດດຳເນີນທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດກັບສະຖາບັນການເງິນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ກ່ອນຈະໄດ້ມີການເປີດບໍລິການສັນຍາສິດໃນການຊື້ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດນີ້;
- ຕິດຕາມ, ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
- ມີສິດກ່າວເຕືອນ ແລະ ປັບໃໝຕໍ່ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ລະເມີດຕໍ່ລະບຽບທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
- ລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ, ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວເຮັດທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງທະນາຄານທຸລະກິດຕິດພັນກັບວຽກງານຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງລະບົບທະນາຄານໃຫ້ຄະນະຜູ້ອຳນວຍການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາຊາບໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
- ໄດ້ຮັບບົດລາຍງານ, ຂໍ້ມູນຈາກກົມກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນໄຫວເຮັດທຸລະກຳດັ່ງກ່າວ ຫຼື ຮຽກຮ້ອງຂໍ້ມູນຈາກທະນາຄານທຸລະກິດກ່ຽວຂ້ອງຖ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 22 ກົມບັນຊີແລະການເງິນ

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກົມບັນຊີແລະການເງິນມີດັ່ງນີ້:

- ສ້າງຫົວບັນຊີ ແລະ ອອກບົດແນະນຳກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການລົງບັນຊີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 23 ກົມເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກົມເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານມີດັ່ງນີ້:

– ມີໜ້າທີ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາໂປຼແກຼມການເຮັດສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ເຄືອຄ່າຍລະຫວ່າງກົມບໍລິການທະນາຄານກັບບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດໃນການຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 24 ທະນາຄານທຸລະກິດ

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງທະນາຄານທຸລະກິດມີດັ່ງນີ້:

– ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບສະບັບນີ້ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳສັນຍາສິດໃນການຊື້ ຫຼື ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ.

– ລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກຳດັ່ງກ່າວຂອງຕົນມາຍັງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ກົມບໍລິການທະນາຄານ) ຊາບເປັນປະຈຳວັນ, ອາທິດ, ເດືອນ ແລະ ປີ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 5
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 25 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດຈົ່ງເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 26 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຜູ້ວ່າການ

ສອນໄຊ ສິດພະໄຊ